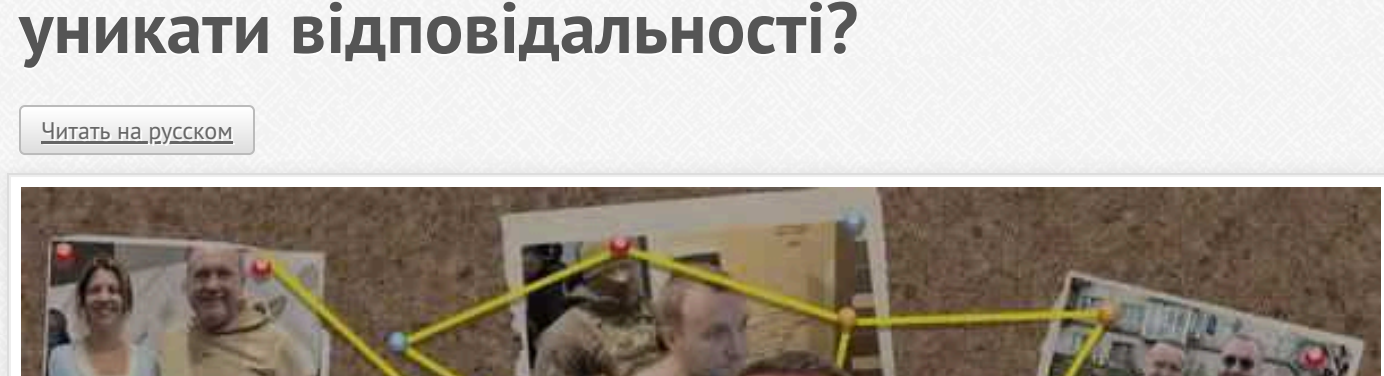

Що ми ще не знаємо про Ігоря Гринкевича та як йому вдалося уникати відповідальності?

Ще знаємо нещодавно ім'я Ігоря Гринкевича мало що довершило широкому загалу. Але Буковина це якийсь титан в ринковій діяльності бізнесменів але непереможно на жодній, про що свідчать і публікації в журналі.

За останні місяці Гринкевич отримав ордени від підпору. За сплату дати 500 тис. доларів хабару працівнику ДБР за оформлення із закупівельним одягу та білизни для ЗСУ. Хоча насправді Ігоря Гринкевича уже давно, ще понад десять років тому, звинувачували у серйозних зловживаннях, а його компанії регулярно потрапляли в скандали.

Якщо вдалося всі ці роки уникати відповідальності і що ми ще не знаємо про Ігоря Гринкевича? Видання NGLmedia і спублікувало нові факти із життя скандального бізнесмена.

Офіційна біографія Ігоря Гринкевича, до його приходу у будівельний бізнес, рясніє проблемами. Детесночно відомо лише, що народився він у Львові. Жодних стрілок у підприємстві поставили після створення компанії «Юрета». У 2009 році Гринкевич став співласником «Б.К.Верховина», створеної 2006 року, та «Львівського будівельного холдингу». У 2011 році він разом з Гордечним став співласником вже згаданого Львівського будівельного холдингу. А з січня 2012 року Гринкевич працює в компанії «Львівський завод збірних конструкцій». І, партнером у цій компанії став подруга і сусідка Олена Сапіга, дочка багаторічного керівника Національної академії судупільних військ Генерал Павла Завальнюка.

Тоді Ігор Гринкевич вперше став об'єктом уваги у службовому ілюстріванні, але його швидко виправдали «за відсутності в його діях складу злочинної угоди». Проте через рік постанову та вирок скасували, справу направили на новий судовий розгляд. Тим часом у 2013-2014 рр. Гринкевич ліквідував «Будівельний холдинг «Верховина»», і «Б.К.Верховина» справу про розсаження під час реставрації Вірменського собору тривала ще кілька років, у 2016 році суд навіть скасував її на додаткове розслідування, але ще через два роки вона закінчилась нічим.

Ігор Гринкевич після затримання за спробу дати хабаря у 500 тис. доларів, 29 грудня 2023 року (фото ДБР)

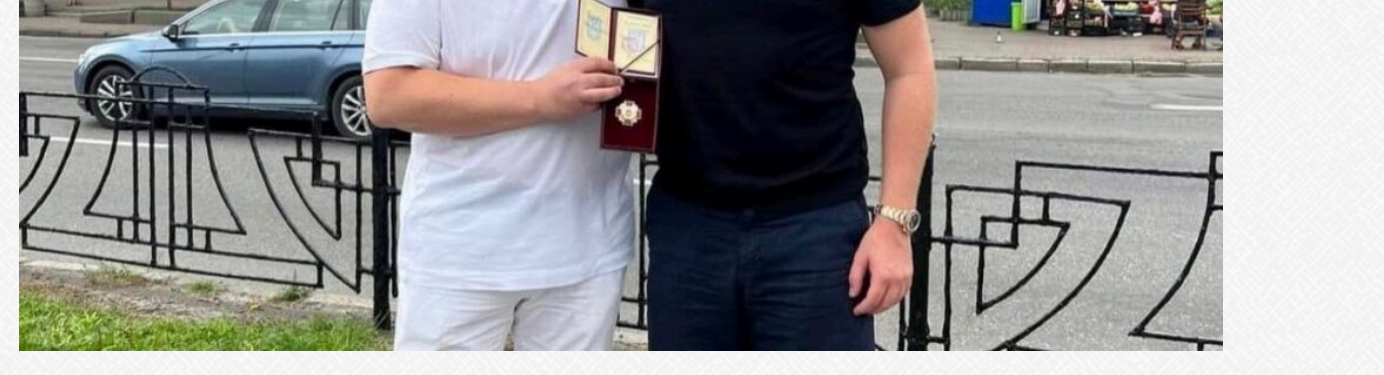
Вже у 2005 році, згідно з даними YouControl, Ігор Гринкевич став директором «Будівельної компанії «Юрета»». Засновником і власником компанії тоді були Анатолій Гордечний та Юрій Місцяха, якого Гордечний називав «сортником Гринкевича».

Тепер Анатолій Гордечний пригадає, що познайомився з Ігорем Гринкевичем, коли той викликав його на договір покладку мішці. «Я тоді у «Станоконструкції» працював. Він був безробітним людина, простий хлопець. Але ми вже роки 15 не спілкуємося», – розповідає Гордечний у розмові з NGLmedia.

З його пояснень випливає, що у бізнесі «Верховини» Гринкевич брав участь з самого початку. Але офіційно співласником компанії він став лише у 2011-му.

Перший власний бізнес у Гринкевича, згідно з YouControl, офіційно з'явився у 2006 році – частка в охоронній компанії «Юрета». У 2009 році Гринкевич став співласником «Б.К.Верховина», створеної 2006 року, та «Львівського будівельного холдингу». У 2011 році він разом з Гордечним став співласником вже згаданого Львівського будівельного холдингу. А з січня 2012 року Гринкевич працює в компанії «Львівський завод збірних конструкцій». І, партнером у цій компанії став подруга і сусідка Олена Сапіга, дочка багаторічного керівника Національної академії судупільних військ Генерал Павла Завальнюка.

Тоді Ігор Гринкевич вперше став об'єктом уваги у службовому ілюстріванні, але його швидко виправдали «за відсутності в його діях складу злочинної угоди». Проте через рік постанову та вирок скасували, справу направили на новий судовий розгляд. Тим часом у 2013-2014 рр. Гринкевич ліквідував «Будівельний холдинг «Верховина»», і «Б.К.Верховина» справу про розсаження під час реставрації Вірменського собору тривала ще кілька років, у 2016 році суд навіть скасував її на додаткове розслідування, але ще через два роки вона закінчилась нічим.

Ігор Гринкевич разом з сином Романом позують з відзнакою Міноборони (фото Нора.Іа)

Пору у чоловіком розкрити війна починає і його дружина Світлана Гринкевич. Після роботи вимагали звільнення з посади в Академії, а пізніше у Львівській Політехніці, у 2014 році вона став співласницею підприємства «Львівський завод збірних конструкцій». І, партнером у цій компанії став подруга і сусідка Олена Сапіга, дочка багаторічного керівника Національної академії судупільних військ Генерал Павла Завальнюка.

Ще через два роки Олена Сапіга і Світлана Гринкевич засновують ще одну спільну компанію – «Вест Білдинг Груп» (на той момент «Дорбудпроект-1»). Шоправда, уже через три місяці Олена Сапіга офіційно виїде з засновників, а одноосібною власницею стане юристка підприємства Наталія Шевцова. А зі співласником «Львівського заводу збірних конструкцій» – Олена Сапіга вийде вже у 2019 році.

Загалом Ігор Гринкевич переміняється своєю репутацією, але фігурував у кримінальних провадженнях, хоча пов'язаних з ним компанії неодноразово згадували в судових ухвалах. Ці підприємства то ухилялися від сплати податків, то не виконували замовлень, то зловживали грошима. Історія його колекційної провадження, але сам Ігор Гринкевич не отримав повідомлень про підозри.

До грудня 2023 року усі неприємності відбувалися з нішчим – часто з тими, хто, схоже, не сильно розумів, що він підписує. А інколи був і офіційно недієздатним.

«Хочеш заробити пару гривень?»

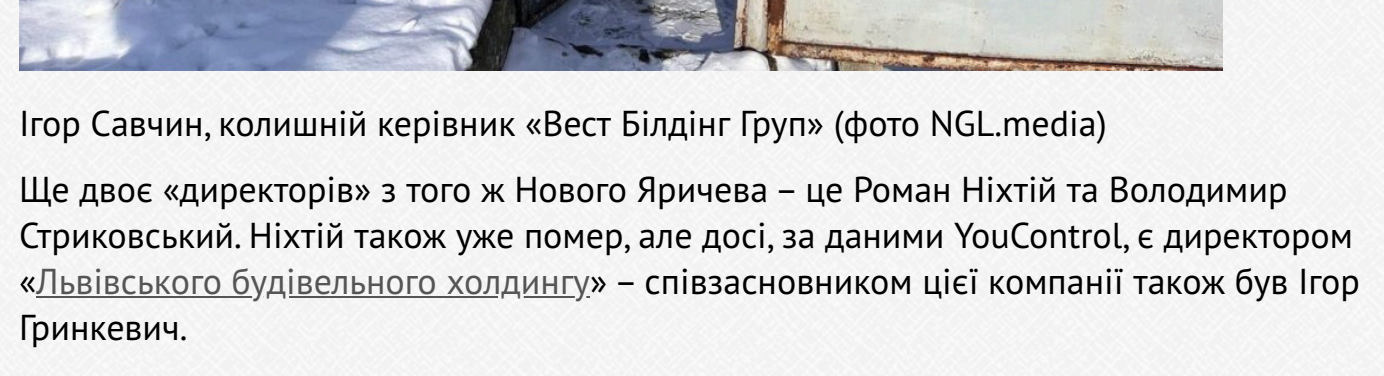
Типовий прикладом є 66-річний Євген Михайлюк, мешканець селища Новий Ярчів на Львівщині, який став і засновником, і директором компанії «Віан Рін» (фото NGLmedia)

Зрештою все і «владналося». У 2021 році Михайлюк виняв у суді, що був фінансним керівником компанії, отримуючи за свої послуги по тисячі гривень на місяць. Його визнади винним і провадили документи і оштрафували на 17 тис. грн. За час «співпраці з Гринкевичем» вийшли в суді, він отримав лише 9 тис. грн.

Уже біляче влітку року Євген Михайлюк вважався об'єктом дізнання. Спочатку його офіційним піклувальником був син, а у 2023 році публікуючи суд відзначив його дружини. При цьому він не тільки «керував» будівельним бізнесом, але й уїдав з банком «Аваль» договір поручи на 1,3 млн грн у якості забезпечення виконання зобов'язань «Віан Рін».

Завдяки поясненням Михайлюка NGLmedia з'ясували, що такими ж фінансовими директорами є ще кілька мешканців Нового Ярчева, яких залучив також собі Олег. Як виявилось, мова йде про Олега Томашевського, який досі є засновником «Буд Імперал Груп», а також був його керівником у 2016-2017 роках. Відомо, що раніше Томашевський піддавався звинуваченням «Будівельного холдингу».

У 2012-2013 рр. керував Ігор Гринкевич. В кінці 2023 року Олег Томашевський помер. NGLmedia змогли спілкуватися зі ще одним «директором» компанії Гринкевича, судом Михайлюка – 65-річний Ігорем Савчиним. Формально він цілий рік був керівником «Вест Білдинг Груп», хоча пам'ятає лише: «Гринкевич Олег (Помашевський) і хане: «хочеш заробити пару рублів? Нічого не буде робити». Так і сказав «без проблем». Але мені раз чи два нікуля по тисачі». Я й спрваді нікого не робив».

Ігор Савчин, колишній керівник «Вест Білдинг Груп» (фото NGLmedia)

Ще двоє «директорів» з того ж Нового Ярчева – це Роман Ніхтія та Володимир Стриковський. Ніхтія також уже помер, але досі, за даними YouControl, є директором «Львівського будівельного холдингу» – співласником цієї компанії також був Ігор Гринкевич.

Родичів Стриковського, то ще з 2019 року, досі він знавчався офіційним директором ТОВ «Вест Білдинг Груп» і був у кримінальному процесі, тому провади не відбулось. Шодо Ніхтія, з жими ми змогли поговорити, були дуже звинуваченні, що він є директором будівельної фірми – їм про це нічого не відомо.

Керував цією компанією і Юрій Рогозов (у 2017-2018 рр.), який до того був головним інженером NGLmedia у Львові, який працював лише на підставі. У розмові зі NGLmedia він також розповів про розсаження під час реставрації Вірменського собору.

Жодних питань, за його словами, на його підставі він не отримував, а історію просто «схорщався його порядність». Документи не підписував, залишив собі суд. Тоді його втягнув у це – не пам'ятає, а номер телефону не знає. Рогозов підтверджує, що знайомий з Гринкевичем, але на питання, чи той особисто пропонував йому стати нонікальним директором, відповідає невдово – «можливо, але вже не пам'ятаю».

За словами одного з колишніх співробітників Гринкевича, який погодився говорити з NGLmedia на умовах анонімності, підставними директорами робили різних людей – не лише маргіналь, але й звичайних співробітників компанії. Гринкевич поспіводав їм такі провади тим, що вважався керівником будівельних підприємств, бо так, новіше, погану репутацію після скандалів з реставрацією Вірменського собору, а також іншими закупівлями.

Проте такі пояснення виглядають не дуже переконливо. За словами тих, кого викликали на допити, їх прямо питали і про Ігоря Гринкевича, який офіційно не мав стосунку до будівельних фірм, діяльність яких розслідували правоохоронці.

Наші будівельники

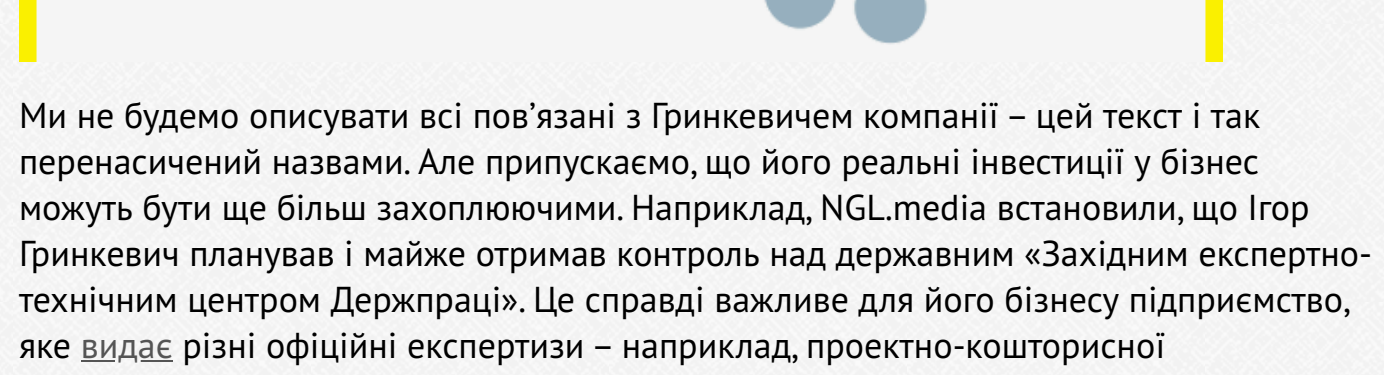
Таким розслідувань було багато. Одним з найцікавіших стало розслідування співпраці Ігоря Гринкевича з ДП «Відремонт» у 2019-2020 роках. Тоді правоохоронці стверджували, що працівники «Курекро» вступили у змову з «фактичними власниками ТОВ «Віан Рін» для заволодіння бюджетними коштами».

Під час розслідування справи було провадено інкузю обшуків, і в тому числі і в офісі «Віан Рін», де знайшли великий обсяг документації, частково з яких зараху і аналітичний сервіс YouControl позначили як «була родини Гринкевич».

Та справа так нічим і не завершилася. Принаймні у судовому реєстрі відсутній вирок, наявні лише ухвали про перебіг розслідування до кінця 2021 року. Тоді з рахунків підприємств «Групи родини Гринкевич» зникли арешт.

Колішній співробітник згадує, що приблизно у 2020 році відбулися неабиякі зміни у підставі Ігоря Гринкевича. Він і раніше не був ніким підлеком, але відтоді став особистим службовим і підставним керівником, часті змінювався. При цьому кількість підставних директорів суттєво зменшилася – Гринкевич сам ставав засновником своїх підприємств. Або залучив їх на черговий родині.

За свідченням ще одного колишнього співробітника, ні дружина Ігоря Гринкевича Світлана, ні його дочка Олена, ні його теща Ірина Федак, часті в офісі компанії не з'являлися. Ну, хіба для підписання документів.

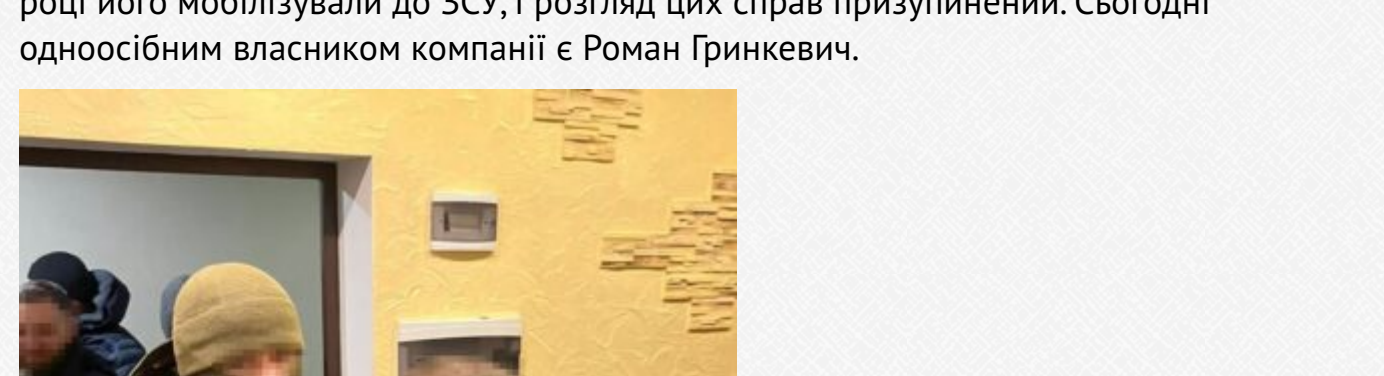
Світлана Гринкевич (фото Facebook)

Теща Гринкевича, Ірина Федак, є власницею чи спілвласницею чотирьох теплопостачальних компаній («Будислужство», «АТ Західенерго», «Енерго девелопмент» і «Ветеліто») і «МФ Будислужств».

Директор ТОВ «Ворислатов» є Василь Гундера, друг Гринкевича. Уже після арешту чоловіка, у січні 2024 року дружина Гринкевича переклала підприємство «Катерина», якому належить одностійний готель біля Львова, саме на Василь Гундера. Він відновився говорити з NGLmedia.

У січні цього року Світлана Гринкевич виїхала також з засновників ТОВ «Маоріс» – ця компанія надавала будівництво масштабного відпочинкового комплексу на території Вірменського собору, що за 20 км від Львова.

До літа 2023 року Світлані Гринкевич офіційно належала і компанія «ВТ Девелопмент», що займалася постачанням харчування для армії. Мова йде про контракти на 1,7 млрд грн, писав Цензор.нет, але самі контракти і розписи відсутні. Тепер кімнатним бенефіціаром компанії вказаний Максим Савчинський – ще один з директорів з родини Гринкевич. Савчинський, який офіційно керував «Вест Білдинг груп» у 2016-2017 роках, ймовірно є сином тодішньої бухгалтеріки «Львівського будівельного холдингу».

Ми не будемо описувати всі пов'язані з Гринкевичем компанії – цей текст і так перенасичений назвами. Але припускаємо, що його реальні інвестиції у бізнес можуть бути ще більш захоплюючими. Наприклад, NGLmedia встановили, що Ігор Гринкевич планував і навіть отримав контроль над державним Західним експертно-технічним центром «Держпраці». Ще страді важливе для його бізнесу підприємство, яке видає різні офіційні експертизи – наприклад, проектно-кошторисної документації на будівництво, охорони праці чи промислової безпеки.

У квітні 2023 року майновий комплекс «Західного експертно-технічного центру Держпраці» за 45 млн грн купили львівська ТОВ «АТ» і мінський, але офіційно належить Ігорю Сашу. Після ухвали Директорів – адвокатом, які раніше представляли бізнес Гринкевича в суді. Рухом того Ігоря Гринкевича особисто зустрілися з трудовим колективом експертного центру і представляли новим власником.

Ляпка і Директорів у розмові з NGLmedia заявили, що справді планували передати підприємство Гринкевичу. Тоді Ляпка також повідомив, що навіть планувався ремонт і було замовлено компанією Гринкевича будівельні матеріали та частково їх оплачено з рахунків «Західного експертно-технічного центру Держпраці» в сумі понад 2 млн грн.

Але через документальну утратину справу віддали на «ніста свята». Саме тоді у Гринкевича і почалися певні проблеми з законом, тому провади не відбулось, стверджують вони. Вже 1 лютого цього року угод на купівлю будматеріалів розірвали, повернули придбане, а щодо повернути і сплачені кошти. За словами Ігоря Ляпки, станом на зараз у них немає діючих договорів з Гринкевичем та пов'язаних з ним компаніями.

Воднак саме «Західний експертно-технічний центр Держпраці» восени 2023 року робив експерту проекту кошторисної документації для будівництва у селі Новий Кривинич. Цей підрад пізніше отримала компанія сина Ігоря Гринкевича – Романа Гринкевича. Під час аналізу цього кошторису «Наші гроші» виявили, що вартість деяких будматеріалів завищена у півтора рази.

Хлопець Саш Морозов

Відомо, що в січні 2024 року Саш Морозов, син Ігоря Гринкевича, Роман, безопередно керував бізнесом, стверджує у розмові з NGLmedia один з його співробітників. Основною компанією, якою керував Гринкевич-молодший, був «Будівельний Альянс Монтапроект».

Саме ця компанія у 2021 році сприяла нову хвилю зацікавленості журналістами родини Гринкевич. Ідея про те, чи була будівельна компанія Спірада за 78,88 млн грн ТОВ «Будівельний Альянс Монтапроект». Крім того, компанія надала «Місто буда, будівельний альянс, монтажні проекти», «Трейда лайнс ритейл» та «Будівельна компанія Спірада». Отримав від Міноборони гроші одразу переказали на рахунок інших підприємств, або в на особисті рахунки фізичних осіб «з метою їх подальшої легалізації та виведення у готівку».

Наприклад, ТОВ «Перспектива «Місто буда», підставив матеріали справи, уключав в 2022 році договори з Міноборони про постачання броньованих, бронецукром і одноразового посуду на загальну суму понад 500 млн грн.

Як переказували за договорами 11 траншів Міноборони переказувала компанії 17,96 млн грн за одноразовий посуд, а 9 червня – ще 490,17 млн грн за броньовані та бронецукром.

Уже наступного дня після отримання основної суми ці гроші двома траншами (220 млн грн та 150 млн грн) перекинули на інші рахунки – задля уникнення контролю за отриманими бюджетними коштами, на думку слідчих.

Судів також встановили, що лише третім довом мішці «Перспектива «Місто буда» переказувала 63,8 млн грн купівлі львівська ТОВ «АТ» і мінський, але офіційно належить Ігорю Сашу. Після ухвали Директорів – адвокатом, які раніше представляли бізнес Гринкевича в суді. Рухом того Ігоря Гринкевича особисто зустрілися з трудовим колективом експертного центру і представляли новим власником.

Ляпка і Директорів у розмові з NGLmedia заявили, що справді планували передати підприємство Гринкевичу. Тоді Ляпка також повідомив, що навіть планувався ремонт і було замовлено компанією Гринкевича будівельні матеріали та частково їх оплачено з рахунків «Західного експертно-технічного центру Держпраці» в сумі понад 2 млн грн.

Але через документальну утратину справу віддали на «ніста свята». Саме тоді у Гринкевича і почалися певні проблеми з законом, тому провади не відбулось, стверджують вони. Вже 1 лютого цього року угод на купівлю будматеріалів розірвали, повернули придбане, а щодо повернути і сплачені кошти. За словами Ігоря Ляпки, станом на зараз у них немає діючих договорів з Гринкевичем та пов'язаних з ним компаніями.

Воднак саме «Західний експертно-технічний центр Держпраці» восени 2023 року робив експерту проекту кошторисної документації для будівництва у селі Новий Кривинич. Цей підрад пізніше отримала компанія сина Ігоря Гринкевича – Романа Гринкевича. Під час аналізу цього кошторису «Наші гроші» виявили, що вартість деяких будматеріалів завищена у півтора рази.

Хлопець Саш Морозов

Відомо, що в січні 2024 року Саш Морозов, син Ігоря Гринкевича, Роман, безопередно керував бізнесом, стверджує у розмові з NGLmedia один з його співробітників. Основною компанією, якою керував Гринкевич-молодший, був «Будівельний Альянс Монтапроект».

Саме ця компанія у 2021 році сприяла нову хвилю зацікавленості журналістами родини Гринкевич. Ідея про те, чи була будівельна компанія Спірада за 78,88 млн грн ТОВ «Будівельний Альянс Монтапроект». Крім того, компанія надала «Місто буда, будівельний альянс, монтажні проекти», «Трейда лайнс ритейл» та «Будівельна компанія Спірада». Отримав від Міноборони гроші одразу переказали на рахунок інших підприємств, або в на особисті рахунки фізичних осіб «з метою їх подальшої легалізації та виведення у готівку».

Наприклад, ТОВ «Перспектива «Місто буда», підставив матеріали справи, уключав в 2022 році договори з Міноборони про постачання броньованих, бронецукром і одноразового посуду на загальну суму понад 500 млн грн.

Як переказували за договорами 11 траншів Міноборони переказувала компанії 17,96 млн грн за одноразовий посуд, а 9 червня – ще 490,17 млн грн за броньовані та бронецукром.

Уже наступного дня після отримання основної суми ці гроші двома траншами (220 млн грн та 150 млн грн) перекинули на інші рахунки – задля уникнення контролю за отриманими бюджетними коштами, на думку слідчих.

Судів також встановили, що лише третім довом мішці «Перспектива «Місто буда» переказувала 63,8 млн грн купівлі львівська ТОВ «АТ» і мінський, але офіційно належить Ігорю Сашу. Після ухвали Директорів – адвокатом, які раніше представляли бізнес Гринкевича в суді. Рухом того Ігоря Гринкевича особисто зустрілися з трудовим колективом експертного центру і представляли новим власником.

Ляпка і Директорів у розмові з NGLmedia заявили, що справді планували передати підприємство Гринкевичу. Тоді Ляпка також повідомив, що навіть планувався ремонт і було замовлено компанією Гринкевича будівельні матеріали та частково їх оплачено з рахунків «Західного експертно-технічного центру Держпраці» в сумі понад 2 млн грн.

Але через документальну утратину справу віддали на «ніста свята». Саме тоді у Гринкевича і почалися певні проблеми з законом, тому провади не відбулось, стверджують вони. Вже 1 лютого цього року угод на купівлю будматеріалів розірвали, повернули придбане, а щодо повернути і сплачені кошти. За словами Ігоря Ляпки, станом на зараз у них немає діючих договорів з Гринкевичем та пов'язаних з ним компаніями.

Воднак саме «Західний експертно-технічний центр Держпраці» восени 2023 року робив експерту проекту кошторисної документації для будівництва у селі Новий Кривинич. Цей підрад пізніше отримала компанія сина Ігоря Гринкевича – Романа Гринкевича. Під час аналізу цього кошторису «Наші гроші» виявили, що вартість деяких будматеріалів завищена у півтора рази.

Хлопець Саш Морозов

Відомо, що в січні 2024 року Саш Морозов, син Ігоря Гринкевича, Роман, безопередно керував бізнесом, стверджує у розмові з NGLmedia один з його співробітників. Основною компанією, якою керував Гринкевич-молодший, був «Будівельний Альянс Монтапроект».

Саме ця компанія у 2021 році сприяла нову хвилю зацікавленості журналістами родини Гринкевич. Ідея про те, чи була будівельна компанія Спірада за 78,88 млн грн ТОВ «Будівельний Альянс Монтапроект». Крім того, компанія надала «Місто буда, будівельний альянс, монтажні проекти», «Трейда лайнс ритейл» та «Будівельна компанія Спірада». Отримав від Міноборони гроші одразу переказали на рахунок інших підприємств, або в на особисті рахунки фізичних осіб «з метою їх подальшої легалізації та виведення у готівку».

Наприклад, ТОВ «Перспектива «Місто буда», підставив матеріали справи, уключав в 2022 році договори з Міноборони про постачання броньованих, бронецукром і одноразового посуду на загальну суму понад 500 млн грн.

Як переказували за договорами 11 траншів Міноборони переказувала компанії 17,96 млн грн за одноразовий посуд, а 9 червня – ще 490,17 млн грн за броньовані та бронецукром.

Уже наступного дня після отримання основної суми ці гроші двома траншами (220 млн грн та 150 млн грн) перекинули на інші рахунки – задля уникнення контролю за отриманими бюджетними коштами, на думку слідчих.

Судів також встановили, що лише третім довом мішці «Перспектива «Місто буда» переказувала 63,8 млн грн купівлі львівська ТОВ «АТ» і мінський, але офіційно належить Ігорю Сашу. Після ухвали Директорів – адвокатом, які раніше представляли бізнес Гринкевича в суді. Рухом того Ігоря Гринкевича особисто зустрілися з трудовим колективом експертного центру і представляли новим власником.

Ляпка і Директорів у розмові з NGLmedia заявили, що справді планували передати підприємство Гринкевичу. Тоді Ляпка також повідомив, що навіть планувався ремонт і було замовлено компанією Гринкевича будівельні матеріали та частково їх оплачено з рахунків «Західного експертно-технічного центру Держпраці» в сумі понад 2 млн грн.

Але через документальну утратину справу віддали на «ніста свята». Саме тоді у Гринкевича і почалися певні проблеми з законом, тому провади не відбулось, стверджують вони. Вже 1 лютого цього року угод на купівлю будматеріалів розірвали, повернули придбане, а щодо повернути і сплачені кошти. За словами Ігоря Ляпки, станом на зараз у них немає діючих договорів з Гринкевичем та пов'язаних з ним компаніями.

Воднак саме «Західний експертно-технічний центр Держпраці» восени 2023 року робив експерту проекту кошторисної документації для будівництва у селі Новий Кривинич. Цей підрад пізніше отримала компанія сина Ігоря Гринкевича – Романа Гринкевича. Під час аналізу цього кошторису «Наші гроші» виявили, що вартість деяких будматеріалів завищена у півтора рази.

Хлопець Саш Морозов

Відомо, що в січні 2024 року Саш Морозов, син Ігоря Гринкевича, Роман, безопередно керував бізнесом, стверджує у розмові з NGLmedia один з його співробітників. Основною компанією, якою керував Гринкевич-молодший, був «Будівельний Альянс Монтапроект».

Саме ця компанія у 2021 році сприяла нову хвилю зацікавленості журналістами родини Гринкевич. Ідея про те, чи була будівельна компанія Спірада за 78,88 млн грн ТОВ «Будівельний Альянс Монтапроект». Крім того, компанія надала «Місто буда, будівельний альянс, монтажні проекти», «Трейда лайнс ритейл» та «Будівельна компанія Спірада». Отримав від Міноборони гроші одразу переказали на рахунок інших підприємств, або в на особисті рахунки фізичних осіб «з метою їх подальшої легалізації та виведення у готівку».

Наприклад, ТОВ «Перспектива «Місто буда», підставив матеріали справи, уключав в 2022 році договори з Міноборони про постачання броньованих, бронецукром і одноразового посуду на загальну суму понад 500 млн грн.

Як переказували за договорами 11 траншів Міноборони переказувала компанії 17,96 млн грн за одноразовий посуд, а 9 червня – ще 490,17 млн грн за броньовані та бронецукром.

Уже наступного дня після отримання основної суми ці гроші двома траншами (220 млн грн та 150 млн грн) перекинули на інші рахунки – задля уникнення контролю за отриманими бюджетними коштами, на думку слідчих.

Судів також встановили, що лише третім довом мішці «Перспектива «Місто буда» переказувала 63,8 млн грн купівлі львівська ТОВ «АТ» і мінський, але офіційно належить Ігорю Сашу. Після ухвали Директорів – адвокатом, які раніше представляли бізнес Гринкевича в суді. Рухом того Ігоря Гринкевича особисто зустрілися з трудовим колективом експертного центру і представляли новим власником.

Ляпка і Директорів у розмові з NGLmedia заявили, що справді планували передати підприємство Гринкевичу. Тоді Ляпка також повідомив, що навіть планувався ремонт і було замовлено компанією Гринкевича будівельні матеріали та частково їх оплачено з рахунків «Західного експертно-технічного центру Держпраці» в сумі понад 2 млн грн.

Але через документальну утратину справу віддали на «ніста свята». Саме тоді у Гринкевича і почалися певні проблеми з законом, тому провади не відбулось, стверджують вони. Вже 1 лютого цього року угод на купівлю будматеріалів розірвали, повернули придбане, а щодо повернути і сплачені кошти. За словами Ігоря Ляпки, станом на зараз у них немає діючих договорів з Гринкевичем та пов'язаних з ним компаніями.

Воднак саме «Західний експертно-технічний центр Держпраці» восени 2023 року робив експерту проекту кошторисної документації для будівництва у селі Новий Кривинич. Цей підрад пізніше отримала компанія сина Ігоря Гринкевича – Романа Гринкевича. Під час аналізу цього кошторису «Наші гроші» виявили, що вартість деяких будматеріалів завищена у півтора рази.

Хлопець Саш Морозов

Відомо, що в січні 2024 року Саш Морозов, син Ігоря Гринкевича, Роман, безопередно керував бізнесом, стверджує у розмові з NGLmedia один з його співробітників. Основною компанією, якою керував Гринкевич-молодший, був «Будівельний Альянс Монтапроект».

Саме ця